

Šepkanie

Časopis študentov Strednej odbornej školy Komenského 12 v Trebišove, 2011-2012, Ročník: VI.

Predstavujeme nové tváre v učiteľskom zbore

Vždy keď vyjde nové číslo časopisu, väčšina ľudí je prekvapená, že časopis existuje. Priznám sa, že aj ja som prekvapený. Občas ráno, že ešte existuje škola a pravidelne tým, že stále existuje časopis. Každodenne pochybujem už aj o vlastnej existencii.

Častokrát nevieme o tom, čo sa deje o triedu ďalej a zistíme, že nepoznáme suseda, ktorý vedľa nás sedí. Učiteľ nerozumie žiakom, žiaci nechcú rozumieť učiteľom. A rodičov už nepočúva absolútne nikto.

Čo ak je to úplne inak, čo ak je svet, škola, ľudia očarujúce miesto, len my sa zle pozeráme? Dokážeme sa ešte úprimne detsky tešiť z tohto sveta? Dokážeme zažiť syndróm Vianoc počas novembra? Ja po halloweenskom šialenstve tvrdím, že to s nami nie je až také zlé. Nadšenia je dostatok, pochybnosti mám len o barličke odmeny, ktorá je založená na dni bez školy.

Zistili sme, že škola sa dá zázračne zmeniť na jeden deň. Kiež by sme sa tak dokázali meniť sami! Dá sa však takto škola zmeniť na celý rok?

Spomíname zmeny. Časopis už je aj na facebooku. Mali by sme zo seba striasť papierovú nudu a prebrať sa do virtuálnej dravosti. Privítali by sme každého, kto by nám chcel s týmto projektom pomôcť. Môžete prispieť novými témami, fotkami, postrehmi, ukážte iným, že váš svet nie je čiernobiela nudu! Ukážte nám, kam sa máme zahľadiť, aby bol náš svet pestrejší a zaujímavejší. Ukážte nám zaujímavých ľudí a nevšedné udalosti.

Pribudne nám aj konkurenčné médium – školská televízia. Tešíme sa na jej videnie nášho školského sveta.

Ja som osobne zvedavý na to, ako dopadne projekt Kniha nehryzie, viac sa o ňom dočítate aj priamo v časopise.

Udalostí okolo nás je veľa – Deň otvorených dverí – dni zatvorených dverí – sobota a nedeľa, Týždeň vedy a techniky – zvyšok roka bez techniky, Dni jabĺk a dni ohryzkov, najhoršie je však ničnerobenie, vtedy budeme určite vedieť, že nemôžeme nič pokaziť, pretože sme mŕtvi. Poďme teda kaziť, kým ešte môžeme!

Marián Kičinko

Halloween

Halloween je sviatok oslavovaný večer 31. októbra. Oslavujú ho predovšetkým deti oblečené v kostýmoch, ktoré navštevujú susedov a pýtajú sladkosti. Oslavuje sa hlavne v západnom svete, najmä v USA, Portoriku, Írsku, Spojenom kráľovstve, Kanade ako aj v Austrálii a na Novom Zélande. Pôvod má v Írsku, kde bol pôvodne pohanským sviatkom. Tradičnými znakmi Halloweenu sú špeciálne vyrezané tekvice, vo vnútri ktorých je sviečka, ďalej čarodejnice, duchovia, netopiere, čierne mačky, metly, oheň, príšery, kostlivci a farby červená, žltá a oranžová. A tým všetkým sa 27. októbra inšpirovala aj naša škola, ktorá v tento deň zorganizovala súťaž o najkrajšie vyzdobenú halloweensku triedu. Zapojila sa väčšina tried okrem našich maturantov. Ale tým je odpustené, sú predsa elitou našej školy a budú nás reprezentovať hlavne na maturitách.

Porota v zložení RNDr. Juraj Seiler - riaditeľ školy, Mgr. Jana Ščerbová - zástupkyňa pre pedagogickú činnosť, Mgr. Marián Kudrík - zástupca pre praktické vyučovanie, Mgr. Oktavia Marcinčáková, Mgr. Miloš Mantič

so svojimi poradcami (kde samozrejme nechýbal ani náš časopis), si prezreli každú triedu a neskôr ich čakala dlhá porada.

Ako prvú sme navštívili 2.BK, kde nás čakal cintorín, veľa hmly, príbeh o chlapcovi, ktorý mal rakovinu a posadol ho diabol. Takýmto príbehom navodili zastrašujúcu atmosféru, ktorá im zostala až do záveru našej návštevy.

Ďalšou triedou v poradí bola 3.G. Sídli tu rodina Adamsovcov, ktorá nás nielen strašila, ale zatancovali a predviedla nám scénu, pri ktorej nesmeli chýbať Gomez, Morticia, Lurch, Fester či bratanec It.

Pokračovali sme triedou 1.BK, kde nás privítali vetou: „Na prvý ročník celkom fajn, však?“ Áno, milí prváci, na prvákov to ušlo. Počkajte si na imatrikuláciu!

Navštívili sme aj 3.P zahalenú do tmy a plnú strašidiel, stretli sme múmiu či Drakulu, našli sme tam aj mrtvoly, živý hrob či obetný oltár, zviazané obete čakajúce na svoj trest.

Prekvapila nás Norika v 2.S, ktorá trúchlila za svojim zosnulým manželom, z ktorého kňazi vyhánali diabla v duchu atmosféry halloweenu. Toľko smiechu sme ani v jednej triede nezažili a pani vdove Norike odkazujeme: Len

tak ďalej!

Svojou troškou prispela aj 3.S, ktorá nám ukázala svoju výzdobu a pohostila, aby sme sa mohli presunúť k 3.B, kde nás už čakal školský cintorín, pohreb milého, ale hlavne krásneho medvedíka, za ktorým zaplakalo nejedno dievča (ani sa nečudujem) Nasledovala

oslava. Ani tentoraz nechýbalo občerstvenie, veď sme prešli už veľa tried a zabralo nám to dosť času.

1.G Čo dodať k týmto bosorkám? V tento deň sa nimi naozaj aj stali. A rôznymi zaklínadlami sa im podarilo oživiť múmiu, s ktorou si potom zatancovali na krásnu pieseň.

V 2.G nás opäť privítali bosorky, ktorých v tento deň bolo naozaj veľa! Zatancovali,

zatočili zadočkami, postrašili a tmavou chodbou aj po programe vypevadili.

Krásne privítanie a pozvanie na návštevu nám darovala 2.A, ktorá nám vysvetlila, čo je halloween za sviatok a prečo sa ako jeho symbol používa tekvica a samozrejme ako obvyčajne nás nezabudli pohostiť. Celé to dokresľovala príjemná atmosféra.

Do 2.P sme zavítali s klopaním, pretože sme sa dozvedeli, že mŕtvolky nemajú rady, ak ich len tak bez klopania niekto vyruší. No prvé, čo sme uvideli, nebola práve mŕtvola, ale čarodejnice, ktoré k sebe volali ducha Michaela Jacksona, ktorý na naše potešenie aspoň na tak krátku chvíľu ožil a zatancoval nám na hudbu jedného zo svojich hitov. Týmto vyslovujeme poďakovanie dievčatám za oživenie legendy popu. Myslíme si, že to ešte nikomu na našej škole nenapadlo. Kiči, bola si výborný Jackson!

Pozvanie sme neodmietli ani do 1.P, ktorá nás usadila, pohostila, predviedla rituál, v ktorom zrejme nikto netušil o čo ide a celkovo bol dosť strašidelný, čo sprevádzalo aj praskot balónov či mňaukanie v pozadí. Za dobroty ďakujeme, milí prváci, a prideme znova.

A ako to celé dopadlo? Pre tých, ktorí ešte nevedia:

1. 3.P a 3.G
2. 2.P
3. 1.P, 2.G, 2.BK, 3.B

Súcitíme s porazenými!

Text Lucia Jenčuráková, Foto Lucia Marinčáková

A čo tak dať priestor tým, ktorí už medzi nami nie sú?

Fin alebo zazvonil zvonec...

Sedím na svojej generáciami použíwanej válende, v ruke držím starý študentský preukaz zo školského roku 2007/2008 a pozerám sa do očí vyškerenej, no zároveň ustráchanej novopečenej stredoškolačky. Pocity mám zmiešané, mieša sa v nich smútok, nostalgia, no zároveň radosť, pocit šťastia z ukončenej etapy. Vravím si, aké to bolo celé milé, riešiť

problémy, ktorým chýbala nálepka „problém“, no v danej chvíli borili celý svet. Zvláštne, ako tie roky tak rýchlo ubehli, veď snáď pred mesiacom ma otravoval každé ráno budík, v škole drkotal zvonček, po chodbe sa rozliehal piskot vzrušených prváčok, šum, frmol, tiene na seba vrhali tváre učiteľov, ktorých zasiahlo zas a znova nie veľmi potešujúce zistenie ubúdania

respektíve nenadobúdania vedomostí zo strany študentov.

Dokonca sa vidím, ako sa chichotavo presúvam po chodbe po doznení žartu zo strany pána prof. Ivanišina. „Už zvonilo!“ zahriakne ma pani zástupkyňa Hazálová s výčitkou v tvári. Bez reptania sa teda radšej vytratím zachovávajúc si status vzornej študentky. O tej vzornosti by sa však dalo polemizovať. V pozadí za mnou počuť ľahučké kroky Janky Durkotovej, ktorá zavalená fasciklami zo psychológie poskakuje v snahe dobehnúť ma. „Nika, k tej dnešnej angline...“ V snahe dostať sa ako prvá pred zrkadlo okolo nás prefrčí Ria: „No co, zrudý, jak?“ Nevšimnúc si naše vyčítavé pohľady si už po ceste maže na pery rúž a vytupíruje ďalší prameň svojich blond'avých vlasov. Mary, večne hladné africké dieťa, zisťuje, kto dnes nie je spokojný so svojou desiatou a rád by jej ju prenechal (značka- ZJEM AJ ZBYTKY .

Poznámka redakcie - Mary: „Zbytky je Y?“) Presúvame sa po chodbe ako krdel' vrán, vrážame do drzých prváčok, ktosi vzadu sa už strká. Po príchode do triedy zisťujeme, že to bola Ivka Mačugová, ktorá celá rozčúlená stuhnutou rukou búcha po klávesoch a šomre na hudobnú. Keď zbadá vrásky na čele triednej učiteľky, zintenzívni svoj hnev a po prvom neúspešnom pokuse odovzdá štafetu nejakej ďalšej strachom zmrštenej spolužiačke...

„Obed nič moc, zelená voda to zaklincovala,“ hlási od dverí Nika Baňacká, pod momentom nanáša na oči riasenku. V triede sa už miešajú rôzne pachy, od lakov na nechty až po plesnivé rožky pri koši, čo následne okomentuje zhrozená pani upratovačka hľadajúca v 4.G aspoň kúsok pochopenia. Bezúspešne. Tresk. Dvere sa po chvíli otvárajú a do miestnosti vstupuje profesor Kičinko s výrazom ťažko dešifrovateľným, čiže ťažko usúdiť, či sa klasifikačný hárok bude plniť samými okrúhlymi známkami, alebo siahne po Leopoldovi (našej vznešenej a veľ'aváženej rastline zo vzácnej čeľade), ktorá sa mu často prihovára so zámerom zmeniť chod vecí v našej triede, pohladíť jeho kriedovým prachom zanesené listy, ktoré už dávno prestali fotosyntezovať. O našom dôvernom kamarátovi sa viedli dlhé debaty,

pri ktorých sme zistili, že pán profesor Kičinko je len maskovaný učiteľ, v skutočnosti je to široko-d'aleko uznávaný fytológ, ktorý dokáže do ľudskej reči pretransformovať pocity kvetov, ich potreby, i stupeň vlahy. Keďže sme nášmu Leopoldovi našli aj družku, ktorá hneď pri prvom stretnutí po rokoch zarodila kvetmi, mohli sme odísť s pokojnými dušičkami a nechať mladých ľúbiť sa.

Akokoľvek si v pamäti vybavím štyri roky strednej školy, spomienky sú stále pestrofarebné. Veľa úsmevných momentov mi preblesne hlavou, až niekedy túžim byť nazad pri starých známych, plávať v starých dobrých stojatých vodách. Niekedy sa pristihnem pri myšlienke, že by som rada videla vreľý úsmev tety bufetárky so stálou dodávkou plnených rožkov, metaforicky objala celý pedagogický zbor, pri maturite mne osobne dodali odvahy a vôbec celé štyri roky som sa aj vďaka ich prístupu rada pripravovala. Veľmi rada by som sa s nimi ešte niekedy stretla, poďakovala im, pozdravila na prvý pohľad vážneho pána riaditeľa a dobrosrdečnú pani zástupkyňu, poďakovala pani psychologičke Furdovej.

Každý človek, ktorého počas svojho života stretneš, na tebe zanechá stopu. To, aká veľkosť tej stopy bude, si určuješ sám!

Dominika Záhorská, už bývalá žiačka

Mosty bez bariér

Nie je škola ako škoda

Košický samosprávny kraj v spolupráci so Strednou odbornou školou v Pribeníku usporiadala dňa 21.09.2011 ďalší ročník podujatia Mosty bez bariér. Na tomto podujatí sa ako

každoročne zúčastnila aj naša škola.

Stánok našej strednej školy zaujal divákov chemickými pokusmi, kde ste sa mohli zahrať so slizom, uvidieť dúhu v skúmavke; výtvarným umením - grafitmi, maľovaním na telo alebo prípravou zaujímavých osviežujúcich nápojov, ktoré nám pripravili dievčatá z odboru hotelovej akadémie vo Viničkách.

Žiaci našej školy ste spoznali ľahko, boli označení ružovými kravatami, kde bol

napísaný názov našej školy.

Ak sa radšej prechádzate pri pozorovaní, určite vás museli zaujať krásne tóny hudby. A ak ste už trochu unavený z toľkých krásnych vecí, neuškodí chvíľkový

oddych. Sadnite si, pozrite si program, kde bude krásny spev a tanec.

To všetko nám Pribeník ponúkol vo svojom programe, do ktorého sa väčšina škôl zapájala. My sme divákovi ponúkli nielen zábavu pred našim stánkom, ale potešili a ulahodili ich ušiam krásnymi hlasmi našich žiakov v sprievode s profesorom Čverčkom.

Okrem našej školy nám svoju školu predstavilo aj mnoho iných škôl a domov sociálnych služieb: Rakovec nad Ondavou-Domov sociálnych služieb nám predviedol šikovnosť svojich rúk pletenými košíkmi, čipkovanými vankúšmi, čipkovanými čiapkami, koberčekmi, výrobkami z vosku či inými zaujímavými predmetmi.

Spojená škola Dobšiná nám zase ukázala, ako si dokáže poradiť s drevom a vyrobiť z neho krásne hračky a rôzne drevené predmety.

Spojená škola internátna Prakovce nám predviedla svoju zručnosť v tvorení nádherných ikebán, ozdobených sviečok, krásne namiešaný piesok vo fľaši a ukázali nám, ako vedia pripraviť stôl na významné udalosti.

Gymnázium v Kráľovskom Chlmcí sa zase pochválilo množstvom svojich medailí a trofejí. Svoju šikovnosť nám previedol aj domov sociálnych služieb pod názvom IDEA.

Gymnázium Pavla Horova z Michaloviec sa tiež zúčastnilo tohto podujatia a predviedlo nám niečo z oblasti fyziky.

Stredná odborná škola Strážske sa tiež zúčastnila a ukázala nám, čo škola žiakom ponúka. Stredná zdravotnícka škola v Michalovciach nás zase zaučila v oblasti prvej pomoci (ktorú si dobrovoľne vyskúšal aj nemenovaný žiak našej školy a týmto mu udeľujeme pochvalu za jeho statočnosť a vedomosti) a spríjemnila deň výbornou masážou rúk, chrbta a krku. Konkurovala im Stredná zdravotnícka škola v Rožňave, ktorá mala tiež zaujímavé veci na pozorovanie.

V stánku Strednej priemyselnej školy v Košiciach ste si mohli vyskúšať trénažér na simuláciu automobilovej jazdy pod heslom Život je pohyb. Pri tomto stánku bolo veľa záujemcov, ktorí si chceli vyskúšať svoje jazdecké schopnosti.

Stredná odborná škola v Košiciach sa zase popýšila žiačkami, ktoré vám ochotne vytvorili nový účes, ostrihali, upravili nechty, rôzne skrášlili a ukázali nám, ako vedia pracovať s ceruzkou v ruke.

Stredná odborná škola v Prakovciach zase predviedla, ako sa vyrábajú pravé hlinené džbány a ako sa opracúva drevo. Všetko to ste si mohli prezrieť nielen v elektronickej podobe pomocou prezentácie, ale aj naživo.

Stredná odborná škola technická v Košiciach nám ukázala mnoho krásnych výrobkov zo železa, či z dreva a spôsob ich výroby. Na tejto škole majú aj odbor „Fotograf“, čo sme patrične využili, a tak nás odfotovali.

Množstvo ďalších škôl nám predviedlo aj svoje projekty, takže nuda nemala šancu dostať sa k slovu.

Na celú túto akciu dohliadala polícia, ktorá sa aj so svojimi služobnými koňmi predviedla aj v programe, v ktorom ukázala, ako vycvičené kone dokážu pomôcť pri zásahu.

Táto akcia mala obrovský úspech. Všetci sme si tento deň užili a dúfame, že budeme mať možnosť o rok sa opäť zúčastniť na takejto akcii.

Autorky článku

Lucia Marinčáková a Lucia Jenčuráková

Prečo sa v škole skúša

Kedysi dávno žil na Morave chlapec menom Ján Komenský, mal len 16 rokov, ale v tom čase, bol na svoj vek veľmi vzdelaný. Bol samotársky typ, väčšinu svojho času trávil pri knihách. Ľudia z blízkej dediny ho považovali za pomäteného chlapca. Keďže s nikým nevedel nadviazať kamarátsky vzťah, často chodieval na tiché prechádzky do hôr. Trávil tam množstvo času. V istý a premýšľal, spoza kríkov ho dráčik. Dali sa spolu do reči ani nenazdal a už bola tma. stali sa z nich blízki kamaráti. takého dobrého priateľa, ako nepovažoval za čudáka, ktorý mu často rozprával o svojich spolužiakoch, ktorí o neprejavovali. No Dino sa od chcel, aby aj jeho spolužiaci Z dôveril sa Dinovi s týmto navrhol svoj nápad, aby sa v odpoveď bola odmenená jednotkou. Janko dlho uvažoval, ako by tento nápad svojho kamaráta mohol zrealizovať. Postupom času sa stal učiteľom. V škole zaviedol skúšanie, žiaci sa učili, pretože Janko im vysvetlil, keď budú vzdelaní, budú mať lepší osud ako ich predkovia a za dobrú odpoveď boli vždy odmenení jednotkou. Tento systém sa po školách rozšíril a skúša sa dodnes. Vždy keď dostanete dobrú známku spomeňte si na Dina a Janka, len vďaka nim sa môžete tešiť z jednotky.

slniečny deň, keď sedel na pni piskľavým hlasom oslovil a veľmi si rozumeli. Janko sa Takto sa stretávali každý deň, Janko bol šťastný, že si našiel je Dino. On jediný ho veľmi rád počúval Janka, škole a rozprával mu aj o školu až taký záujem Janka toho veľa naučil. Janko boli múdri a vzdelaní. jeho želaním a Dino mu škole skúšalo a dobrá

Alexandra Károlyová

Kvet, ktorý majú všetci radi

Už ste počuli o Leopoldovi? Je to vraj pekný kvietok! Len tak si rastie v 4. G (dnes už bývalej 4.G) a donedávna o ňom nikto nič nevedel. Škoda by bolo túto osobnosť nepredstaviť a neukázať zvyšku školy. Málokedy máte to šťastie, že si môžete prečítať rozhovor so vzdelaným a rozhladeným kvetom.

Ak niektorým slovám a tvrdeniam nebudete rozumieť, Leopold vám ich ochotne vysvetlí. Počujú ho však len dobrí ľudia, takže môže nastať

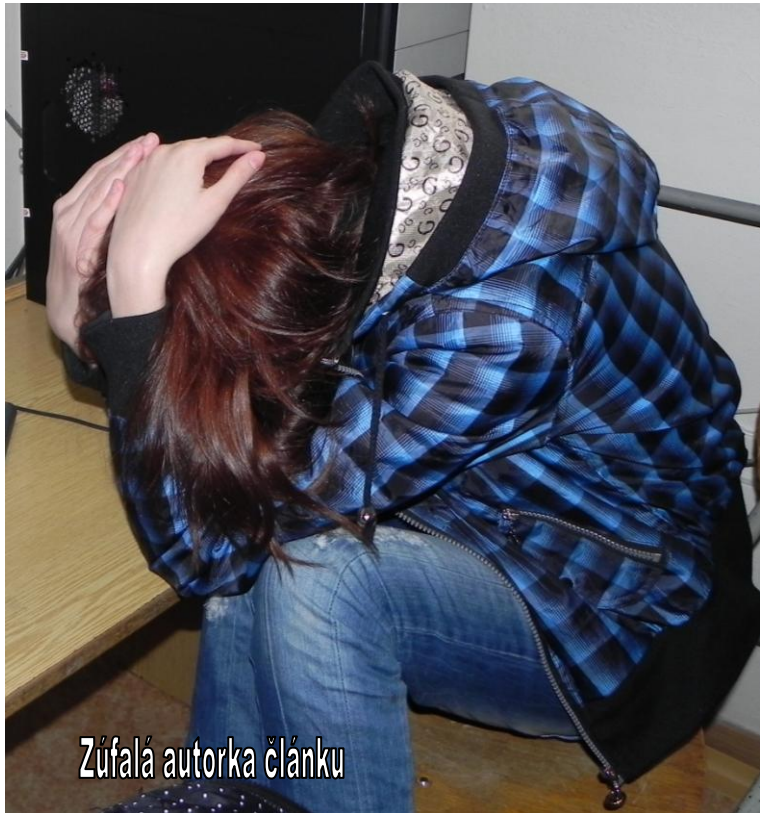
situácia, že budete mať pocit, že mlčí. V tej chvíli poproste človeka, ktorý mu určite rozumie a ktorý dokáže načúvať zvukom prírody – profesora Kičinka. (Pozn. redakcie: týmto mu ďakujeme aj za preklad Leopoldových odpovedí.)

Ako sa cítiš v tejto triede?

Sú dni, keď mi je v 4. G ťažko, keď však počúvam odpovede na literatúre, je mi ešte ťažšie. Občas si aj poplačem s profesorom, Haškom, Hellerom, Orwellom. Na telesnú, našťastie, nechodím, no videl som študentku J. D., ako na tvorivej dramatiky hádzala predmetmi a mal som vážne obavy o duševné zdravie telocvikára.

Prečo si prišiel práve do 4. G ?

Už ste niekedy počuli o hipoterapii? Keďže 4. G nedovolili koňa v triede, tak sa zvolilo prístupnejšie riešenie a to liečba kvetom. Dnes môžem smelo povedať, že som zachránil dvadsať ľudských životov. Slova vďaka som sa zatiaľ nedočkal. Zaznamenal som však viacero pokusov o ublíženie, a to nielen fyzické, ale aj psychické, keď ma mnohokrát označili za burinu. Pritom mnohí ani nevedia, že korene môjho rodu siahajú až do biblie (figový list).

Dokázal by si povedať aj čosi pozitívne k 4. G a ako vlastne hodnotíš dnešnú mládež?

Mládež ja skazená, na 4.G som intenzívne pracoval, takže môžem smelo povedať, že sa z nich už stali ľudia. No nie som si tým istý.

Čo ťa najviac zaujalo v tejto triede?

Rozhodne vianočná výzdoba v marci, v 4. G sú ešte stále Vianoce. Občas je tiež zaujímavé sedieť vo vedľajšom kabinete a počúvať, čo si táto trieda naozaj myslí o profesoroch.

Myslíš si, že študentky tejto triedy majú predpoklady nato, aby zmaturovali a aby z nich boli dobré učiteľky alebo by si im odporúčal porozmýšľať aj nad inými povolaniami? Slovensko potrebuje murárov, zvaračov, automechaničky, policajtky a snáď aj učiteľky.

Aký je tvoj názor na predsedníčku 4. G?

Videli ste už niekedy bielu vranu? Táto trieda ju našla predsedníčke triedy. Nevie si ani predstaviť, čo by si bez nej počali. Usmerňuje ich, nezištne pomáha a slova vďaka sa rovnako ako ja nedočkala.

Ktorý z našich profesorov ti je najbližší a prečo?

Za osobnosť školy považujem profesora Kičinka, ktorý svojim príkladným prístupom k práci vzbudzuje u študentov nadšenie a u kolegov závisť.

Ako vnímaš vlnu citov tohto profesora k tvojej osobe?

Niekedy sú mi jeho city a ich prejavovanie až nepríjemné, označil by som to ako opičiu lásku. Je to podivný človek, ktorý častokrát nerozumie ani sám sebe. Veľmi rád ma hladká a stále sa mi slušne pozdraví, no nikdy ma ešte nepolial. Žeby to bola rozpoltená osobnosť? Ktovie... Raz ma dokonca nechal na mraze. To mu nikdy nezabudnem!

Ako sa volajú tvoji členovia rodiny?

Zvažujem či aj ostatných študentov školy môžem považovať za svoju rodinu, no môjmu srdcu je rozhodne najbližší Peter Varjassy, s ktorým po vyučovaní často viem dlhé rozhovory o zmysle života a prístupe k práci v školskom časopise.

Nepocit'uješ niečo k Aloe vera od M. K. ? Aký je vzťah medzi vami?

Mám dojem, že je do mňa tajne zaľúbená, ale mám však výhrady k pravopisu jej majiteľky. Okrem toho ma zaväzuje aj môj prastarý pôvod, nakoľko náš rod sa nemôže stýkať s obyčajnou aloe.

Plánuješ si založiť rodinu?

Pokiaľ nájdem vhodnú partnerku, tak som ochotný začať rozmýšľať o rozmnožovaní.

Aká je tvoja predstava vhodnej partnerky?

Rozhodne by to nemala byť cibuľa alebo iná podradná zelenina z Tesca či nebudaj Kauflandu. Krása je až na druhom mieste, na prvom je jednoznačne fotosyntéza a fototaxia.

S kým sa chystáš osláviť svoje blížiace sa narodeniny?

Určite v kruhu blízkych priateľov s vedením školy a priateľom Peťom, aj Ivan Gašparovič prisľúbil svoju účasť a dokonca očakávam aj príchod platana Eduarda z mestského parku, samozrejme pokiaľ mu to jeho koreňový systém dovolí.

Aký narodeninový darček by ťa najviac potešil?

Počul som, že 4. G mi plánuje zakúpiť týždenný zájazd do kraja mojich predkov, nie som si však istý či to bude dar hodný mojej obety k nim. Občas ma poteší milé slovo a láskavý úsmev. Nie som náročný, ale v triede, v ktorej trávim svoj drahocenný čas sa málokedy dočkám pramenitej vody, chlórovaná voda totiž neprospieva môjmu tkanivu a škodí mojej evidentnej kráse.

Prečo vždy očúraš tu mištičku pod sebou?

Som mimoriadne hanblivý, ale s veľkým sebazaprením dokážem na túto otázku odpovedať. Nie je to moč, sú to moje slzy, ktoré prelievam, keď vidím a počujem, ako sa k sebe správajú študentky 4. G.

V akom štádiu postihnutia sa nachádzaš nakoľko sa podopieraš paličkou?

Deti vedia veľmi kruto ublížiť. Závvidia mi krásu a objavil sa aj pokus o atentát na mňa. Moje korene viseli na vlásku. Taký strach neprajem nikomu zažiť. Som rád, že vôbec žijem. Sucho a smäd som sa naučil v tejto triede znášať, no pokus o moju likvidáciu mi narušil moju rastlinnú identitu.

Chcel by si ešte niečo dôležité povedať naším žiakom?

V tejto škole ma mrzí len jedno, každý profesor a upratovačky dostávajú plat, len ja pracujem zadarmo. Rozdávam radosť a nevidím zato ani jediné euro. Pociťujem to ako krivdu, ktorá je páchaná na všetkých slušne pracujúcich kvetoch.

Prajem Vám všetkým miernu zimu!

(Pozn. redakcie: Leopold po odchode 4.G nezvládol situáciu a psychicky sa zrútil, odišiel do predčasného dôchodku a tohto času sa o neho stará jeho priateľ M.Kičinko, ktorého duševné zdravie je tiež ľahko spochybniteľné).

Zhovárala sa Tá, ktorej tvár nesmie byť vidno

Fotosúťaž

Práve čítate najnovšiu rubriku nášho časopisu. Vaša úloha je veľmi jednoduchá, máte odhaliť majiteľa tohto dopravného prostriedku.

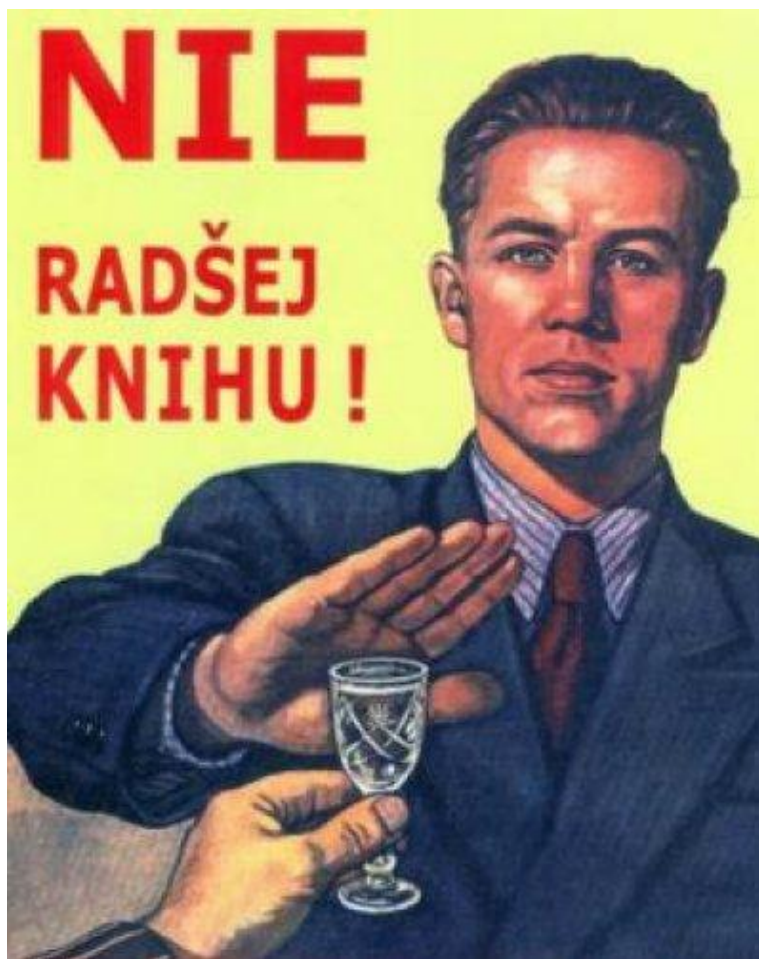
Pomôžeme vám tým, že žiačka (prekvapivo opäť z bývalej 4.G), ktorá ho predvádza, ňou nie je.

Tí, ktorí si dolámali svoje hlavičky a poznajú správnu odpoveď a túžia po ďalšom čísle nášho skvelého časopisu zadarmo, musia ako prví správne odpovedať na našej facebookovej stránke. Nestačí byť prvý, musíte aj správne odpovedať!

Knihy dobrých ľudí nehryzú

Po viacerých zaznamenaných útokoch kníh na ľudí a množstve smrteľných zranení sa stupňuje vo svete strach z takýchto útokov. Smrteľné útoky kníh už štatisticky predstihli útoky žralokov. Posledný prípad bol zaznamenaný v španielskom Lorete, kde knižnica spadla na staršiu dôchodkyňu a spôsobila jej smrteľné zranenia. Eudia sa oprávnene začínajú obávať o svoju bezpečnosť.

Naša škola a najmä naši žiaci strach z kníh nemajú. Nestretáme sa tu s xenofóbiou, nemusíme sa báť predsudkov. Z tohto dôvodu skúsime rozbehnúť projekt Kniha nehryzie. Projekt s nadšením rozbiehajú prof. Bandoľová, prof. Řezničková a prof. Kičinko. Sme zvedaví, ako bude vyzeráť ich nadšenie na konci.

Ako bude projekt vyzeráť?

V prvej fáze sa zozbierajú knihy. Privítame ochotne knihu od každého žiaka. Niektorým už za knihy aj ďakujeme. Knihami prispeli aj vyššie menovaní učitelia. Nemôžeme však zaručiť, že knihy sa nestratia. Aj na to sme zvedaví, aká je vlastne naša škola. Následne uvidíme, koľko kníh budeme môcť požičať. Profesorka Bandoľová má predstavu veľikánskej knižnice, keďže naši žiaci sú ochotní, prof. Kičinko je skeptický a dúfa, že zo desať sa zozbiera. Uvidíme, kto bude mať pravdu.

V druhej fáze zozbierané knihy umiestnime v čitateľskom kútiku. Tam si budete môcť zaujímavú knihu čítať, prípadne požičať. Áno, potešíme žiakov, ktorí radi posedávajú na kreslách, s knihou tam sedieť budete môcť!

Vytvoríme aj putovné knihy, tie budú môcť putovať po celej budove školy a internáte. Keď ju dočítate, nechajte ju na danom mieste. Na facebookovej stránke časopisu potom pripíšete, kde ste knihu nechali, prípadne aký dojem vo vás zanechala. A ďalší čitateľ si ju tam nájde.

Celú akciu budú sprevádzať rôzne súťaže, odmeny, všetko sa v správnej chvíli dozviete na facebooku. Aj vaše nápady môžu tiež prispieť k vylepšeniu tohto čitateľského projektu, už teraz sa na ne tešíme.

Kto nečíta, okráda vlastnú dušu!

HOT NEWS

Je možnosť zakúpenia si plastových okien. Každý študent prinesie 199,9 euro na zakúpenie svojho plastového okna. Po skončení štúdia si každý môže svoje okno z pántov vybrať. Počas štúdia si ho samozrejme musí sám čistiť, takže s požadovanou sumou je potrebné si priniesť handričku a okenu. Poprosím vyplatiť sumu do 20.12.2011. Ďakujeme.

Naša škola sa zapája do projektu „Zelená škola“, ktorý takisto slúži aj na podporu rozvoja vzťahu človeka a zvierat. Po dlhom prerokúvaní vedenia školy s ministerstvom bolo povolené nosiť si do školy každý druhý deň domáce zvieratko. Najviac vhodné sú rybky alebo vši. Neprijateľní sú súrodenci!

TOP UDALOSŤ

Včera približne o 14.02 sa na hlavnej chodbe udiala ohavná vec. Isté bytosti s bezcitným srdcom sa vyvšíli na úbohom fikuse, ktorý zlomili. Tento vážny prečin je už v štádiu vyšetrovania, po následnom odobratí odtlačkov bolo zistené, že kriminálnik mal aj komplica. Na toto už naozaj niet slov!

PROBLÉM

Pre nespokojnosť študentov a nekončiace sa problémy v kauze „WC“ budú v nasledujúcom období namontované na dievčenských toaletách videokamery. Záznamy budú jednotlivo archivované aj z dôvodu nadmerného plytvania vody, čím bude potrebné obmedzovanie používania toaliet. Každý žiak má odteraz nárok použiť toaletu dvakrát denne. V nutnom prípade sa musíte zabezpečiť iným spôsobom.

Dominika Záhorská

Florbald

Dňa 25.10.2011 sa na Spojenej škole v Sečovciach uskutočnila súťaž v dlhodobej súťaži chlapcov vo florbale. Na podujatí nechýbala ani naša škola, ktorej súpermi boli CSOŠ Trebišov, SOŠ Kapušany a domáca Spojená škola Sečovce.

Naša škola sa po minuloročnom úspechu, keď sa prebojovala až do regionálneho finále, snažila aj tentoraz zabojsovať o dobrý výsledok, ktorý by jej zaručil postup do ďalších fáz súťaže. Nakoľko naša škola bola minulý školský rok ťažkým súperom, očakávalo sa od nej veľa aj tentoraz. Nuž málokto vedel, že po odchode našich štvrtákov to nevyzeralo veľmi dobre. Spomeňme napríklad Matúša Štefanka, ktorý bol najlepším strelcom celej súťaže a jeho góly rozhodovali zápasy. Súpiska sa skladala z mladších žiakov našej školy, veď na nej bol iba jeden štvrták, prevažovali na nej hlavne druháci, ktorí to môžu skúsiť aj o rok či dva.

Prvý zápas odohrala naša škola proti škole z Veľkých Kapušian. Tam sa neočakával nejaký vyrovnaný zápas, keďže poznáme túto školu z minulého roka. A tak sa aj stalo. Po prvom polčase sme viedli už 4:1, a tak do druhej časti mohli nastúpiť aj hráči, ktorí si veľmi nezahrali. Stačilo držať náskok. No súpera sme nešetřili. Hovorí za to aj konečný výsledok 7:2.

Druhý zápas sme odohrali proti favorizovanej škole celej súťaže, s ktorou sme sa stretli aj v minuloročnom finále(1:2), no tak isto aj oni už nemali podporu svojich štvrtákov z minulého roka, lenže stále sú veľmi silní, pretože florbald denne trénujú. Nebudem klamať, keď poviem, že všetci sme vedeli, že na úspech môžeme pomýšľať tak iba v snoch. Snaha bola, no chýbali góly a bez nich sa vyhrať nedá, a na tyčky, ktoré sme triafali, sa nehrá. Prehrali sme, no výsledok 0:5 nebol až takým krutým, ako vyzerá napísaný na papieri. Priebeh zápasu bol vyrovnanejší.

Výsledky zápasov, ktoré odohrali medzi sebou naši súper, hovorili o tom, že už sme mali postup do ďalšej fázy zaručený, a tak sme s pokojom na hokejkách mohli nastúpiť na posledný zápas proti CSOŠ.

Zápas to nebol ľahký, lebo skoro všetci hráči súpera sú futbalisti, ktorí to mali v nohách dobré spočítané. To však výhovorka nebola, hrali sme od 0:0, takže výhoda nebola ani na jednej či druhej strane. V minulých rokoch to bol vždy vyrovnaný súboj, to on bol aj tentoraz, ale nepodarilo sa. Možno sme chceli až veľmi vyhrať, a preto nám to nešlo. Prehrali sme 1:4.

No aj napriek tomu sme postúpili ďalej a vieme, že finále je ešte ďaleko, veríme, že to minuloročné nebolo len náhodou a tento rok ho dokážeme zopakovať.

P. Varjassy IV.S

Pamätná tabuľa cti

Nehádzte perly sviniam

Ja mám dvoch bratov, jeden je sprostý a druhý sprostejší - Gažiová, bývalá 4.G

Ťahák je moja osobná vec - Miháliková, bývalá 4.G

To ñe škola, to ústav! Grobárová, 4.G

Odpovedať nejdem a päťku nechcem - Miháliková, bývalá 4.G

Ja nosím vedomosťi, nie zošit - Džubáková, bývalá 4.P

Prečo navštevuješ túto školu? Z rodinných dôvodov - Moškurjak, 2.A

Ja som bola minule normálna - Kmeťová, bývalá 4.G

Každý normálny učiteľ si vypije - Džubáková, budúca učiteľka, bývalá 4.P

Nepíšem si poznámky, potrebujem sa učiť! (počas hodiny) - Rácz, bývalá 4.V

Asi veľa minút - Adamčová, 4.V

Lepšie je v base ako v škole, v base vieme, za čo sedíme - Karmišová, 2.A

Videla som niečo škaredé - Trebišov - Zubeková, 3.G

Kvôli euroobalu padla vláda - 4.G

Počujem retardáciu - Moškurjak, 2.A

Prichytení pri čine

Dominika Záhorská, Dominika Sakal-Šegová, Peter Varjassy, Zuzana Šlepecká,
Lenka Lukáčová, Lucia Jenčuráková

Bol (z)vedený – Marián Kičinko – stresor@post.sk

All rights reserved. This publication may not be reproduced, stored in retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the copyright owner